

heder, hvor det var temmelig sandsynligt, at vi først vilde komme til at stemme endnu en Gang over Finansloven, inden der endelig blev vedtaget nogen Finanslov til den Regering, som da sad ved Roret. Vi fra vor Side sagde dog: Det kunne vi ikke gøre, fordi vi ikke skønne rettere, end at det er Kertallets Hensigt her i Salen at give en Finanslov, som er passende og tjenlig for dette provisoriske Regimente. Det viste sig ogsaa i Fjor den 1ste April, at vi havde haft Ret i vor Betragtning, en Betragtning, som vi have gentaget Mar efter Mar. 3 Mar er Stillingen i den Henseende jo forandret. Det nuværende Ministerium sidder jo ikke paa Finansprovisoriet. Hvilken Mening man end kan have om det nuværende Ministerium, maa man dog indrømme det, at det sidder paa en ordinær Finanslov, givet den 1ste April 1894. Derfor kan jeg ikke anbefale nu at stemme mod Finansloven, saaledes som jeg har anbefalet det de foregaaende Mar.

Jeg har imidlertid lyst til at udtale nogle Bemærkninger om det foreliggende Finanslovsforslag, foranlediget ved, hvad den ærede Ordfører udtalte. Saa vidt jeg kunde skønne — de akustiske Forhold ere jo ikke de bedste her i Salen, og Tal ere som bekendt noget af det vanskeligste at opfatte — mente den ærede Ordfører, at Overskudet paa den nuværende Finanslov blev ca. 2,900,000 Kr.; deri tror jeg ikke, jeg tager fejl. Dog dette Overskud vil jo noget bero paa, hvorledes man regner det ud. Jeg har en Anelse om, at det er det rent nominelle Overskud, der her er Tale om, at man simpelt hen tager og lægger alle Udgiftsparagrafferne sammen, derpaa lægger Indtægtsparagrafferne sammen, trækker Udgifterne fra Indtægterne og derved kommer til det Tal, som den ærede Ordfører nævned. Til en saadan Beregningsmaade vil jeg imidlertid sige, at der jo bitterlig er opført Udgifter her til Beløb saa store, at de slet ikke ville komme til fuld Udbetaling. Jeg tror, at det kommende Statsregnskab vil komme til at vise et ganske anderledes Overskud. Jeg skal saaledes nævne, at der under Indenrigsministeriet er opført et Beløb af 2 Mill. Kr. til Alderdomsforplejelse, og hvis § 9 i Loven om Alderdomsunderstøttelse blev anvendt i den Mening, hvori den sikkert fra dette Tings Side blev givet, nemlig at de 2 Mill. Kr. ogsaa skulle komme til Udbetaling i det Finansaar, som nu oprinder, saa vilde ogsaa det budgetterede Beløb komme til at svare til Virkeligheden; men saaledes er det ikke Tilfældet. Det er jo alle Medlemmerne

bitterligt og klart ikke Tilfældet, at den Understøttelse, som Staten skal give til Alderdomsunderstøttelsen, udbetales Kommunerne bag ud, og at det, der bliver udbetalt i Finansaaret 1895—96 til Kommunerne, er det Statsbidrag, der er forfaldet 1894—95, nemlig en eneste Million Kr. Derved bliver i Virkeligheden Overskuddet paa Statsregnskabet 1 Million større, thi der bruges kun den ene Million, som her staar opført. Naar man tager Sagen paa den Maade, at man simpeltvæl tæller Udgiftsparagrafferne sammen og Indtægtsparagrafferne sammen og saa trækker Udgiften fra Indtægten, faar man kun et ganske nominelt Overskud, der ikke vil komme til at svare til det virkelige Overskud. Jeg tror altsaa, at det virkelige Overskud vil blive betydeligt større, og derfor siger jeg, at vi kunde vel have Grund til at anvende endnu flere Penge af dette store Overskud, end vi have faaet anvendt. Der kunde være Grund til at give Vættelser til de betrængte Erhverv paa forskellige Omraader i større Omfang, end der er slet her ved dette Finanslovsforslag. Den ærede Ordfører sagde, at der var en Ting, som særlig særkendte dette Forslag, og det var, at det var „Folketingets Finanslov.“ Jeg ved virkelig ikke, hvori det særligt fremtræder, at Folketinget har sat sit Stempel paa dette Finanslovsforslag — det skulde da alene være deri, at Folketinget har siddet over det i saa lang Tid, thi det tror jeg er det væsentligste Særkende, der skulde gøre det til Folketingets Forslag. Naar jeg ellers ser paa Finanslovsforslaget, vil jeg sige, at det i Virkeligheden langt mere er Landstingets Finanslovsforslag, der er vedtaget i Folketinget. Derfor kunne vi ogsaa godt vente, at det gaar temmelig hurtigt gennem Landstinget. Det synes mig at ligge temmelig klart for. Den ærede Ordfører sagde, at med Hensyn til de militære Budgetter var det mærkeligt, at vi vare komne saa forholdsvis fredeligt igennem dem ved 3dje Behandling. Det er slet ikke saa mærkeligt. Naar den ærede Ordfører huster paa, at Striden paa de militære Budgetter staar ved 2den Behandling, er der ingen Grund for Mindretallet, som erkender sin Styrke og sin Svaghed med Hensyn til Tallet, til at tage de samme Forslag op igen til 3dje Behandling og saa dem forkastede paa nh. Det var der ingen Grund til; det vilde være mindre hensynsfuldt mod Tinget at gøre det, og det er noget, som vi ellers ikke have plejet at gøre ved Finanslovsbehandlingen at gentage Forslagene fra 2den til 3dje Behandling. Men ved 2den Behandling havde Mindretallet stillet Forslag om yderligere Redskættelser paa de militære